

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. A. P.**, bývajúceho v B., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. M. G., advokátkou so sídlom v K., proti žalovanému **M. B.**, bývajúcemu v I., **o povolenie obnovy konania**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 12 C 226/2006, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 16. augusta 2007 sp. zn. 5 Co 111/2007, 5 Co 112/2007 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a** .

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno uznesením z 15. marca 2007, č.k. 12 C 226/2006-24 zamietol návrh žalobcu na povolenie obnovy konania vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 4 C 16/2002. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podal návrh na obnovu konania po uplynutí 3-mesačnej subjektívnej lehoty a že nepredložil žiadne nové dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. Neboli tak splnené podmienky pre povolenie obnovy konania vyplývajúce z ustanovení § 228 ods. 1 písm. a/ a b/ a § 230 ods. 1 O.s.p.

Osobitným uznesením z 12. apríla 2007 č.k. 12 C 226/2006-27 rozhodol prvostupňový súd o trovách konania a to tak, že zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému, ktorý mal vo veci úspech, náhradu trov konania v sume 4 644,-- Sk (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Krajský súd v Nitre uznesením zo 16. augusta 2007 sp. zn. 5 Co 111/2007, 5 Co 112/2007 na odvolanie žalobcu, ktorým napadol obe vyššie uvedené uznesenia súdu prvého stupňa, tieto uznesenia okresného súdu potvrdil. Žalovanému priznal náhradu trov

odvolacieho konania v sume 1 549,-- Sk, na zaplatenie ktorej zaviazal žalobcu v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal včas dovolanie žalobca, ktoré doplnila podaním jeho súdom ustanovená právna zástupkyňa. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil tým, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Odňatie možnosti videl v tom, že dovolací súd nenariadil na prejednanie jeho odvolania pojednávanie a že na pojednávanie nebol predvolaný. Ďalej namietal, že nebol poučený podľa § 30 O.s.p. o možnosti požiadať o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Dovolanie odôvodnil tiež tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.). Dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p. v znení do 15. októbra 2008). Dovolanie je v takomto prípade ďalej prípustné, ak smeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého dovolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

V posudzovanej veci odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu na povolenie obnovy konania a ktorým rozhodol o trovách konania. Dovolanie žalobcu teda nesmeruje proti takému uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým by bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa. Dovolanie podľa § 239 ods. 1 O.s.p. preto nie je prípustné.

Nejedná sa ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) a ani o prípady prípustnosti dovolania podľa písm. b/ a c/ ustanovenia § 239 O.s.p. Dovolanie preto ani podľa § 239 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy.

Navyše, prípustnosť dovolania proti uzneseniu krajského súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie prvostupňového súdu o trovách konania, vylučuje ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p.

Dovolací súd v súlade s § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., ktoré pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že odvolací súd nenariadil na pojednanie jeho odvolania pojednávanie a že na pojednávanie nebol predvolaný treba uviesť, že v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v znení účinnom do 15. októbra 2008, ktoré znenie Občianskeho súdneho poriadku bolo potrebné na vec vzťahovať, pojednávanie nebolo treba nariaďovať, ak odvolanie smerovalo proti uzneseniu.

Keďže v posudzovanej veci žalobca odvolaním napádal rozhodnutia okresného súdu vydané vo forme uznesení, odvolací súd na pojednanie jeho odvolania nebol povinný nariadiť pojednávanie a nebol teda ani povinný žalobcu na pojednanie odvolania predvolať.

Odvolaací súd teda tým, že odvolanie žalobcu prejednal bez nariadenia pojednávania v jeho neprítomnosti, neporušil žiadne procesné ustanovenie, ktorého bezprostredným následkom by bolo odňatie možnosti účastníkovi (žalobcovi) konať pred súdom. Jeho námietka v tomto smere vznesená je preto neopodstatnená.

Dovolací súd ani jeho ďalšiu námietku, ktorá by mala zakladať odňatie možnosti konať pred súdom, spočívajúcu v tom, že súd si nesplnil poučovaciu povinnosť (§ 30 O.s.p.), nepovažoval za dôvodnú.

Z obsahu spisu totiž vyplýva, že predvolanie na pojednávanie z 9. februára 2007 stanovené súdom prvého stupňa na deň 15. marca 2007 obsahovalo, okrem iného, aj poučenie podľa § 30 O.s.p. o možnosti účastníka požiadať súd, aby mu bol ustanovený zástupca z radov advokátov (č.l. 10 spisu). Táto písomnosť bola žalobcovi riadne doručená 26. februára 2007. Žalobca preto neopodstatnene namietal, že ho súd nepoučil o možnosti v zmysle § 30 O.s.p. a že v dôsledku tohto chybného procesného postupu mu odňal možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že odvolaací súd nesprávne právne vec posúdil, treba uviesť, že uvedená námietka nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietka účastníka konania, ktorou vytyka súdu existenciu omylu pri aplikácii práva, treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Keďže v prejednávanej veci dovolanie žalobcu smerovalo proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je a neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovanému však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal, lebo žalovaný nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2010

JUDr. Ladislav Górász, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová